בס"ד

יום **ב', ח' באדר א'** תש"ס (**14** בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ח' באדר א'**, בשנת תשמ"ו(1986-5746), נחטפו 2 חיילי צה"ל ע"י כוח חיזבאללה, שארב לשיירת ישראלית של כלי רכב אזרחיים בדרום לבנון. **יוסף פינק** ו**רחמים אלשייך**, שני חיילי ישיבות הסדר, צורפו לשיירה כמאבטחים. אנשי החיזבאללה הפעילו מטען צד כשעבר הרכב השני בשיירה. מהפיצוץ נהרגו שני חיילי צד"ל ונפצע קשה קצין צה"ל. לאחר הפעלת המטען, הצליחו המחבלים לחטוף את שני החיילים, ששכבו פצועים בין הריסות הרכב.
צה"ל פעל במהירות אך לא הצליח לאתר את החטופים ולא את החוטפים. כוחות גדולים נכנסו מיד לדרום לבנון וסרקו את כל כפרי האזור. לאחר יום החיפושים הראשון הודיע החיזבאללה שיהרוג את השבויים אם יישאר צה"ל בלבנון. לאחר היום השלישי הודיע החיזבאללה שלוחמיו הרגו את אחד החיילים. במהלך הסריקות נהרגו עשרות מאנשי החיזבאללה ושני חיילי צה"ל. למיטב ידיעתנו, אין גורלם ידוע. [ישראל 50]

השנה העברית (המשך):

"**חג**" במקרא מורה רק על פסח, שבועות (חג הקציר) וסוכות (חג האסיף).
ימי החג נבדלו משאר הימים בכך, שפסקה בהם המלאכה, הוקרבו זבחים וקרבנות בהתאם לכל חג וחג, וקדשו את היום כ"מקרא קודש" – בתפילה, בקריאת התורה וגם על היין. החגים היו ביטוי לשילובם של חיי העם בטבע (זמן קציר, עת אסיף, הפסקת הגשמים, תחילת הגשמים וכו'). ועוגנו במאורעות גדולים בחיי העם: זכר למאורע יציאת מצרים, מתן תורה וכד'. שמחת החג צויינה בלבוש נקי וחגיגי, בקביעת שתי סעודות ובהדלקת הנר. בזמן שבית המקדש היה קיים, באה השמחה לידי ביטוי גם באכילת בשר הקרבנות ("על-האש"), שתיית יין, מתן מתנות ותכשיטים – לנשים, ודברי מתיקה – לתינוקות, ושיתוף הגרים, היתומים, העזובים והנשכחים, האלמנות, הגלמודים והעניים בשמחה זו.

סוג אחר של חגים הם המועדים, הקשורים בתקופות השנה והלבנה, כגון שבת, ראש-חודש ראש השנה ויום הכיפורים. ומלבד החגים שנמנו במקרא, נוספו חגים שונים לציון מאורעות שונים: חנוכה, פורים, ל"ג בעומר, ט"ו באב. וכן, תעניות וצומות המוזכרים ב'מגילת תענית' ובתקנות חכמים בתקופות מאוחרות יותר.

"אלה מועדי ה'..." האגדה מספרת כי משנקבעו חמשת המועדים המנויים בתורה, טען כל אחד מהם לכתר הבכורה והחשיבות:
פסח, החל בחודש הראשון לחודשי השנה, ושעל-פי התורה הוא חודש ניסן, טען כי הוא חג החירות, שבלעדיה אין טעם וערך לערכים ולחגים האחרים.
חג השבועות, כי הוא הוחג בזמן מתן תורה, וחירות ללא תורה ומצוות, פירושה – אנרכיה ושלטון חוקי הג'ונגל.
ראש השנה טען, שביום זה נחרץ גורל העולם ועתיד יצוריו – ומי איפוא ישווה לו?
יום הכיפורים לא נשאר חייב, הרי אני מאפשר לכל אדם ואדם לפתוח דף חדש, ובכך להחזיר אנשים למסלול הנכון!
וחג הסוכות, הוא לא התגדר, כקודמיו, ביחסים בין אדם למקום, אלא דווקה במערכת היחסים שבין אדם לחבירו, ושסמליותם מתבטאת בסוכה ובארבעת המינים. [יהדות הלכה למעשה]
{ההמשך יבוא}

יום נעים עם גשמי ברכה!